

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

16. De admirabili visione Imper. Manricij, qui ob excessus suos rogavit Deum, vt hic potius quam in futuro reciperet, deq[ue] eius supplicijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

*Eutropius libr. 17. rerum Roman. & Ioann.
Zonaras tom. 3. Annalium in Mauri-
cio Niceph. Callist. libr. 18. cap. 40. hystor.
Ecclesiast. De admirabili visione Imperatoris
Mauricij. qui ob excessus suos rogavit De-
um, ut hic potius quam in futuro reciperet,
deq; eius supplicijs.*

CAP. XVI.

MAURICIUS Imperat. cum varijs excelsibus Deum grauitè offendisset, viri-
dam monachico habitu circumam-
ctus, & in religione clarus, spata denudata
foro vsque ad aeneam gladiatoris statuam deli-
currens, Imperatorem omnibus in occisione
gladij moriturum prædixit. Similiter & Hiero-
dianus Mauricio manifestè quæ sibi fuerant
ventura prædixit. Imperatore verò noctu
calciato litaniam cum tota vrbe agente, & con-
seunte ad Carpiana loca, tumultuantes quor-
dam ex multitudine contra Imperatorem la-
pidibus iaciunt, ita vt vix Imperator cum The-
odosio suo saluaretur, & orationes compleret
apud Blacernas. Anno verò imperij sui vice-
mo, Mauricius in se reuersus, & sciens quod
nihil Deum lateat, sed omnibus reddat secun-
dum opera ipsorum, & recogitans excessum
quem in captiuitate perpetrauerat, non recu-
mens eam, expedire iudicauit in hac vita
recipere pro peccato, & non in futura: & di-
ctas preces in scriptis transmisit ad omnes pa-
triarchales sedes, & ad omnes ciuitates sibi in-
bicus

biectas, & ad monasteria qua sunt in eremo,
& in Hierosolymis: & ad lauras pecunias, &
cereos, & incensa: vt orarent pro se, quod hic
reciperet, & non in futuro saeculo. Scandali-
zabatur autem, & in Philippicum generum
suum, quod in philiteram nominaretur. Por-
ro Philippicus diuersè iurabat Imperatori,
quod purus esset in seruitio eius, & apud se
nullum dolum haberet. Cumque Mauricius
supplicaret Deo misericordiam praestandi a-
nimæ suæ, quadam nocte dormiens in visu, an-
te aneam palatij portam imagini saluatoris se
vidit assistere, & copiosum populum pariter
assistentem. Tunc facta est vox ex caractere
magni Dei, & Saluatoris nostri IESV CHristi
dicens: Date Mauricium. Et tenentes eum iu-
diciorum ministri, exhibuerunt ante purpu-
reum vmbilicum, qui illic erat, & ait ad eum
propria voce: Vbi vis reddam tibi, hic an in fu-
turo saeculo? Quo audito ille respondit, Ama-
tor hominum domine & iudex iuste, hic poti-
us, & non in saeculo. Et iussit diuina vox tradi
Mauricium, & Constantinam vxorem eius, &
omnem cognatione domus ipsius, Phocæ mi-
liti. Expergefactus ergo Mauricius, vocatum
eum qui coram se dormiebat, misit ad Philip-
picum generum suum, vt celeriter eum duce-
ret ad se. Cumque ille abijisset, vocauit eum.
Qui consurgens aduocata vxore sua Cordia,
osculatus est dicens: Salue: iam non me vide-
bis. Quæ exclamauit cum fletu magna voce ad

paracoemumenum dicēs. Adiuuro te per Deum
 quæ est hæc causa, ob quam quærit hæc hora.
 At ille iurauit se ignorare, quia repente de
 somno exurgens Imperator misit me. Philippi-
 picus ergo quæsiuit corpus Christi percipere,
 & sic ad Imperatorem properare. Vxor autem
 iacebat in terra se volutans & plorans, & De-
 um exorans. Ingressus verò Philippicus cubi-
 culum Regium, proiecit se ad pedes Impera-
 toris. Imperator autem dicit ei, ignosce mihi
 propter dominum, quia peccaui tibi. Nam quod
 que nunc scandalizabar in te. Et iubens e-
 ire paracoemumenum, surrexit, & cecidit ad
 pedes Philippici, dicens: Ignosce mihi, quia
 modò certissimè scio, quia nihil peccaui
 in me. Sed dic mihi, scis aliquem inter agri-
 na nostra Phocam militem? At verò Philippus
 cogitans dicit ei: Vnum agnosco, quia
 te modicum tempus procurator ab exercitu
 destinatus, contradicebat imperio tuo. At Im-
 perator ait: Cuius est qualitatis? Qui ait: Iu-
 nis & temerarius, sed tamen timidus. Tunc
 Mauricius: si timidus, inquit, profectò & ho-
 micida. Et referebat Philippico somnij re-
 lationem. Porrò nocte illa visa est stella in ca-
 lo quæ dicitur cometa. In crastino autem ve-
 nit magistrianus, qui missus fuerat ad sanctos
 eremi patres, ferens responsa ab eis huiusmo-
 di: Deus recepta poenitentia tua, saluabit ani-
 mam tuam, & cum sanctis cum tota domo
 te constituet. Ab imperio verò cum ignom-
 niâ

nia & discrimine discedes. His auditis Mauri-
 cius glorificauit magnificè Deum. Paulò
 post verò exorta seditionis causa Phocas Im-
 perator creatur, qui in necem Mauricij com-
 motus, missis militibus duxit eum Chalcedo-
 nem ad Eutropium portum, & primò quidem
 cruciauit eum in ædibus filiorum: post Impe-
 ratorem punit. Nam quinque filij eius mares
 coram visibus illius præocciderunt. Verùm
 Mauricius patienter infelicitatem sustinens,
 Deum in omnibus inuocabat, & crebrò pro-
 nunciavit dicens: Iustus es Domine, & rectum
 iudicium tuum. Fit itaque mors filiorum epi-
 taphium patris, præostendens virtutem in
 mole calamitatis. Cumque nutrix vnum ex
 imperatoris pueris furata fuisset, suumque
 pro eo interemptioni obtulisset, Mauricius
 non annuit, sed suum requisit. Aiunt itaque
 quidem, quod eo occiso lac cum cruore fluxe-
 rit, ita vt omnes insipientes dirè lamentaren-
 tur. Sic ergo Imperator naturæ legibus etiam
 celsior factus, vitam commutat.

*D. Gregorius Magnus lib. 4. Dialogorum
 cap. 36. De Stephano quodam per errorem
 à corpore educto, ac postea in illud reuerso,
 de quo illius atq; alterius cuiusdam militis ad-
 mirabili visione.*

C. A. P. X V I I.

Illustris vir Stephanus, quem bene nosti, de
 semetipso mihi narrare consuevit: quia in
 Constantinopolitana vrbe pro quadã causa